

SEKS EN GENOT: GATENKAAS IN DE MUIZEVAL^o

Patsy Sörensen*

Hoe de onderwereld seks gebruikt als chantagemiddel

Safe sex: het is een sine qua non voor wie vandaag de vleselijke geneugten wil verkennen. Wie safe sex zegt, zegt meteen condoms. En toch wil ik het niet over condoms hebben. Condoms beschermen weliswaar tegen de virale bedreigingen van het genot, maar niet tegen een heel andere bedreiging: de politieke en economische gevaren die verbonden zijn aan seks. Seks en genot zijn machtige wapens in de handen van malafide lui die hun invloed willen doen gelden in de gevestigde maatschappelijke bovenlaag. Seks is de smakelijke gatenkaas in de muizeval voor magistraten, politici, politieagenten en zakenlui. Het genot is een lokmiddel en als de val goed en wel is dichtgekapt, wordt het een ongenadig instrument van chantage. Heel vaak loopt seks als een rode draad in dossiers waarin de onderwereld op schijnbaar onverklaarbare wijze de hand boven het hoofd wordt gehouden door de bovenwereld. Seks brengt onder- en bovenwereld samen, als waren het intense minnaars in een orgastisch spel van liefde en haat, van genot en pijn.

Het gebruik van seks als lok- en chantagemiddel is bijzonder moeilijk bewijsbaar. Vaak is er enkel *circumstantial evidence*: politicus X is naar de hoeren geweest en 'zakenman' Y WEET dat, want hij was erbij. Het was een gezellige avond. De champagne vloeyde rijkelijk en de meisjes waren gewillig. Het was zo'n typische mannen-onder-elkaar avond. En de heren weten het: een dienst vraagt om een wederdienst.

Maar, harde bewijzen zijn er niet

Zo ontdekte de gerechtelijke politie eind 1995 tijdens een huiszoeking in een bordeel in Antwerpen de telefoonnummers van een Belgisch minister in het adressenboekje van een pooier. Op zich bewijzen deze gegevens niets. Ze hoeven niet eens aan te tonen dat de pooier de minister kent: hij kan de telefoonnummers gekregen hebben of uit de telefoongids hebben opgetekend. En zelfs al zou hij de telefoonnummers rechtstreeks van de minister gekregen hebben, dan is dat nog geen afdoende bewijs van corruptie.

In dergelijke gevallen wordt steeds met de privacy geschermd. Zelfs een minister heeft het recht om naar de hoeren te gaan! Het gaat ons immers geen moer aan welke bedsponde de politicus graag bezoekt.

Dezelfde argumentatie betreffende de privacy wordt gehanteerd in een dossier over een politiecommissaris in een grote Vlaamse stad, wiens vriendin in een escortebureau werkt. De commissaris onderhoudt al enkele jaren een intense relatie met deze prostituée én -strikt

* Mevrouw P. Sörensen, schepen van emancipatie, jeugd, bevolking, ontwikkelingssamenwerking Stad Antwerpen, Lange Nieuwstad 24, 2000 Antwerpen, België.
^o Geaccepteerd voor publicatie 19 februari 1996.

genomen- is dat zijn goed recht. Zolang zijn privéleven geen invloed heeft op zijn professionele integriteit, is er niets aan de hand. Maar precies daarover bestaan de grootste twijfels. De betrokken prostituée heeft immers een broer die bij de politiediensten als gangster bekend staat. En kan het toeval zijn dat de betrokkene regelmatig de dans ontspringt? Nagenoeg alle agenten in het korps zijn op de hoogte van de avonturen van hun commissaris en blijkbaar tast dat hun beroepseer aan. Precies in dit korps gonst het van geruchten over politiecorruptie. Agenten verlenen hand- en spandiensten aan kleine criminelen, en laten er zich vet voor betalen. "Als de commissaris het mag, dan mogen wij het ook", luidt hun argument.

De Belgische parlementaire onderzoekscommissie naar de vrouwenhandel, opgericht na het ophefmakende boek over de vrouwenhandel *'Ze zijn zo lief meneer'*, van journalist Chris de Stoop (Kritak; Leuven, 1992), heeft zich in de loop van 1992 en '93 de tanden stuk gebeten op dit soort dossiers. Vrouwenhandelaars waren erin geslaagd om arbeidskaarten te bemachtigen voor de vrouwen die ze importeerden uit de Filippijnen en Thailand. Het was duidelijk dat ze de gangbare procedure niet doorlopen hadden. De vrouwenhandelaars konden rekenen op de medewerking van enkele ambtenaren. Maar in het dossier zaten ook gegevens over bordeelbezoeken door politici die mogelijk hun invloed hadden doen gelden op de betrokken ministeries. Harde bewijzen zijn er nooit gevonden.

Meermaals heb ik dergelijke praktijken aangeklaagd, maar nooit ben ik erin geslaagd om keihard aan te tonen dat politici of magistraten gehanteerd werden omwille van hun seksuele avontuurtjes in de bordelen. Nochtans weet ik dat het zo is. Als voorzitter van het opvangcentrum voor prostituées Payoke, kom ik dagelijks in contact met vrouwen die hoogwaardigheidsbekleders als klant hadden en die mij de systemen haarfijn uit de doeken doen. Uit angst voor represailles houden deze vrouwen hun mond tegenover het gerecht.

De enige harde bewijzen die aantonen dat onder- en bovenwereld elkaar ontmoeten in de bordelen zijn de video-cassettes die in deze tenten soms worden opgenomen. Vele sjieke bordelen beschikken over camera's die zowel de parking, de bar en soms de kamers van de bordelen nauwlettend in de gaten houden. Soms wordt er getwijfeld over het bestaan van dergelijke video's. Ze zouden enkel voorkomen in de geesten van paranoïde jagers op politieke en economische corruptie. Feit is dat dergelijke video's zelden het daglicht zien. Ook hier moet men zich baseren op de verklaringen van vrouwen die in bordelen hebben gewerkt waar de camera's voortdurend actief zijn.

Dergelijke camera's komen voor in een Nederlands bordeel net over de Belgische grens. De zaakvoerder is een Nederlander, die in Antwerpen een respectabel leven leidt als zakenman. Hij laat zich graag zien op vergaderingen van een grote Vlaamse politieke partij. De bordeelhouders-pooier was lid van de subcommissie veiligheid van die partij, die samenkwam ter voorbereiding van het justitiecongres dat de partij enkele jaren geleden hield. Ik heb dan steeds de neiging om mij af te vragen wat een pooier komt doen op commissiezittingen van belangrijke partijen waar het Belgische veiligheidsbeleid besproken wordt.

De 'zakenman' laat zich niet alleen graag zien in politieke middens, maar ook in de entourage van andere vooraanstaanden. Ik beschik over een reeks foto's waarop de betrokkene tijdens een receptie voortdurend in de omgeving van onze kroonprins Filip te zien is, alsof hij de persoonlijke gids van de prins was. De manier waarop de betrokken 'zakenman' zich mengt in politieke- en zakenmiddens noem ik de penetratie van de onderwereld in de bovenwereld. Discreet, in grijs pak en das, dringt de onderwereld door tot in de hoogste regionen van politiek en economisch Vlaanderen. Ik kan me dan niet van de indruk ontdoen dat het Nederlandse bordeel van de betrokkenen en de camera's die er hangen, iets te maken hebben met

de geveinsde respectabiliteit die de man heeft kunnen verwerven. Ik heb met verschillende van zijn zakenvrienden gesproken over het bordeel van de betrokkene en steeds stootte ik op een zenuwachtige zwijgzaamheid.

Seks, ik zei het reeds, wordt door de onderwereld als lokmiddel gebruikt om politici, politiemensen en magistraten te compromitteren. De gebruikte methode is subtiel. Meestal wordt ingespeeld op het machisme en de gezellige-kerels-onder-elkaar mentaliteit waar sommige mannen van houden. Jonge politiemensen worden door oudere collega's meegenomen naar bordelen of bars, waar hen het 'echte politieleven' wordt getoond. Ze raken onder de indruk van de vlotheid waarmee deze 'ervaren speurders' zich in het milieu bewegen en van de informatie die ze er kunnen verzamelen. Dat er af en toe eens een scheve schaats gereden wordt, nemen ze er graag bij. Het is toch voor de goede zaak. Voor ze het beseffen zitten ze tot aan hun nek in de ellende. Ook jonge magistraten trappen soms onwetend in die val.

Politici willen graag de stress van hun job afreageren in de bar waar bevriende partijgenoten wel eens willen komen. Ook hier wordt ingespeeld op de toffe-jongens mentaliteit en ook hier groeit slechts langzaam de verwevenheid tussen onder- en bovenwereld.

Epiloog

Zoals ik kort heb proberen aan te tonen, balanceert seks in de wereld van politiek, justitie en economie, op de rand tussen genot en gevaar. Het persoonlijke genot dat behoort tot de privésfeer van de betrokkenen en het maatschappelijke gevaar dat voortvloeit uit het misbruik van de gegevens uit die privésfeer. Ik wens niemand het recht op genot te ontzeggen, zelfs niet als dat het gevolg zou zijn van bordeelbezoek. Maar ook hier geldt de regel dat de vrijheid van de ene de vrijheid van de andere niet in de weg mag staan. Als genot uitdeint tot chantage, corruptie, fraude en onderdrukking, wordt deze basisregel overtreden.